Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 610/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 26 юни 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, регламенти (ЕО) № 1683/95 и (ЕО) № 539/2001 на Съвета и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1)

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 50, 20.2.2014 г., стр. 37 (610/2013)

►**C2** Поправка, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 91 (610/2013)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 610/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, регламенти (ЕО) № 1683/95 и (ЕО) № 539/2001 на Съвета и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Политиката на Съюза по отношение на външните му граници има за цел въвеждането на интегрирано управление за осигуряване на еднакво и високо равнище на контрол и наблюдение, което представлява естествена последица от свободното движение на хора в Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. За целта следва да бъдат установени общи правила относно стандартите и процедурите за контрол по външните граници, като се отчита конкретният и непропорционален натиск, на който са подложени външните граници на някои държави членки. Предвидените правила следва да се основават на принципа на солидарност между държавите членки.

(2) Свободното движение на хора в рамките на Шенгенското пространство е едно от най-големите постижения на европейската интеграция. Свободата на движение е основно право, като условията за упражняването на това право са предвидени в Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), както и в Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки ([2]).

([1]) Позиция на Европейския парламент от 12 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 юни 2013 г.

([2]) ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

▼B

(3) Премахването на контрола по вътрешните граници изисква пълно взаимно доверие между държавите членки в способността им изцяло да прилагат съпътстващите мерки, позволяващи премахването на контрола.

(4) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ([1]) влезе в сила на 13 октомври 2006 г.

(5) След неколкогодишно практическо прилагане се появи необходимост от внасянето на редица изменения въз основа на практическия опит на държавите членки и на Комисията в прилагането на Регламент (ЕО) № 562/2006, на резултатите от оценките на Шенген, на докладите и исканията, представени от държавите членки и на промените в първичното и вторичното право на Съюза, както и необходимост от изясняване и по-ефикасно очертаване на ключовите технически въпроси.

(6) Докладът на Комисията от 21 септември 2009 г. относно действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави в съответствие с членове 10 и 11 от Регламент (ЕО)№ 562/2006 и докладът на Комисията от 13 октомври 2010 г. относно прилагането на дял III (Вътрешни граници) от Регламент (ЕО)№ 562/2006 съдържат конкретни предложения за технически изменения на Регламент (ЕО)№ 562/2006.

(7) Наскоро приетите законодателни актове на Съюза, по-специално Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) ([2]) и Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни ([3]), налагат внасянето на определени изменения в Регламент (ЕО)№ 562/2006.

(8) Определени разпоредби от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите в Икономическия съюз на страните от Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на паспортните проверки по общите им граници ([4]) (наричана по-долу „Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген“) също следва да се изменят, за да бъдат отразени промените в Регламент (ЕО)№ 562/2006 и настоящото правно положение.

(9) Съгласно решението по дело C-241/05 Nicolae Bot/Préfet du Val-de-Marne ([5]) е необходимо да се изменят правилата, уреждащи изчисляването на разрешената продължителност на краткия престой в Съюза. Наличието на ясни, опростени и хармонизирани правила във всички правни актове,

([1]) ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.
([4]) ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.
([5]) Recueil, 2006 г., стр. I-9627.

▼B

уреждащи този въпрос, би било от полза както за пътуващите, така и за граничните и визовите органи. Ето защо Регламент (ЕО) № 562/2006 и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи ([1]) и Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване ([2]), Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) ([3]) и Регламент (ЕО) № 810/2009 следва да бъдат съответно изменени.

(10) С приемането на Регламент (ЕС) № 1168/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите—членки на Европейския съюз ([4]) (Frontex) (наричана по-долу "Агенцията") се подобрява интегрираното управление на външните граници и се укрепва допълнително ролята на Агенцията в съответствие с целта на Съюза да разработи политика с оглед постепенното въвеждане на концепцията за интегрирано управление на границите.

(11) За да могат разпоредбите на Регламент (ЕО)№ 562/2006 да се приведат в съответствие с ДФЕС, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС във връзка с приемането на допълнителни мерки, с които се урежда наблюдението, както и с внасянето на изменения в приложенията към Регламент (ЕО)№ 562/2006. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.

(12) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно внасянето на технически изменения в съществуващите правила на Регламент (ЕО)№ 562/2006 и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, както и на регламенти (ЕО)№1683/95, (ЕО)№539/2001, (ЕО)№767/2008 и (ЕО)№ 810/2009 може да бъде постигната само на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

([1]) ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60.
([4]) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 1.

▼B

(13) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите в достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([1]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. ([2]) относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение.

(14) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([3]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([4]).

(15) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([5]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([6]).

(16) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от този протокол, дали да го въведе в националното си право.

(17) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ([7]); следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

([1]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
([2]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.
([3]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
([4]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.
([6]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19.
([7]) ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

▼B

(18) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ([1]); следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕО) № 562/2006

Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) в точка 1 буква в) се заменя със следното:

„в) морски, речни и езерни пристанища на държавите членки за редовни вътрешни фериботни превози;“;

б) точка 4 се заменя със следното:

„4. „редовен вътрешен фериботен превоз“ е всеки фериботен превоз между едни и същи две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, без спиране в пристанища извън територията на държавите членки и представлява транспортиране на пътници и превозни средства съгласно публикувано разписание;“;

в) точка 5 се изменя, както следва:

i) уводните думи се заменят със следното:

„5. „лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза“;

ii) в буква а) препратката към „член 17, параграф 1“ се заменя с препратка към „член 20, параграф 1“;

iii) в буква б) думата „Общността“ се заменя с думата „Съюза“;

г) в точка 6 препратката към „член 17, параграф 1“ се заменя с препратка към „член 20, параграф 1“;

д) вмъква се следната точка:

„8а. „съвместен гранично-пропускателен пункт“ е всеки гранично-пропускателен пункт, намиращ се на територията на държава членка или на територията на трета страна, на който граничната охрана на държавата членка и граничната охрана на третата страна извършват, една след друга, проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право и съгласно двустранно споразумение;“;

([1]) ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

▼B

е) точка 15 се заменя със следното:

„15. „разрешение за пребиваване“ е:

а) всички разрешения за пребиваване, издадени от държавите членки в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. за установяване на единен формат на разрешения за пребиваване за граждани на трети страни (*), и картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;

б) всички други документи, издадени от една държава членка на граждани на трети страни, с които се разрешава престой на нейна територия и които са съобщени и впоследствие са публикувани в съответствие с член 34, с изключение на:

i) временните разрешения, издадени в очакване на разглеждането на първа молба за разрешение за пребиваване съгласно буква а) или разглеждането на молба за убежище, и

ii) визите, издадени от държавите членки в единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи (**);

(*) ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1.
(**) ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1.“;

ж) вмъква се следната точка:

„18а. „офшорен работник“ е всяко лице, което работи на офшорна инсталация, намираща се в териториалните води на държавите членки или в зона, в която държавите членки се ползват с изключителни права на експлоатация на морските ресурси по смисъла на международното морско право, и което се връща редовно по море или въздух на територията на държавите членки;“;

2) В член 3 буква а) се заменя със следното:

„а) правата на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза;“;

3) Вмъква се следният член:

„Член 3а

Основни права

При прилагането на настоящия регламент държавите членки изцяло спазват приложимото право на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата на основните права“), съответното международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. (наричана по-долу „Женевската конвенция“), задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на „забрана за връщане“ (*non-refoulement*), както и основните права. В съответствие с общите принципи на правото на Съюза решенията съгласно настоящия регламент се вземат на индивидуална основа.“;

▼B

4) В член 4 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1 могат да бъдат допуснати изключения от задължението за преминаване на външни граници единствено на гранично-пропускателни пунктове и в рамките на определеното работно време:

а) за лица или групи лица, когато съществува специално изискване за извънредно преминаване на външните граници извън гранично-пропускателните пунктове или извън определеното работно време, при условие че притежават разрешенията, изисквани съгласно националното право и че не съществува конфликт с интересите на обществения ред и вътрешната сигурност на държавите членки. Държавите членки могат да включват конкретни договорености в двустранни споразумения. Общите изключения, предвидени в националното право и в двустранните споразумения, се съобщават на Комисията съгласно член 34;

б) за лица или групи лица в случай на непредвидена извънредна ситуация;

в) в съответствие със специфичните правила, установени в членове 18 и 19 във връзка с приложения VI и VII.“;

5) Член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводните думи се заменят със следното:

„1. При планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни се прилагат следните условия:“;

ii) буква а) се заменя със следното:

„а) да притежават валиден пътен документ, който дава право на притежателя да преминава границата и който отговаря на следните критерии:

i) срокът му на валидност изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на държавите членки. При надлежно обосновани извънредни случаи това задължение може да отпадне;

ii) издаден е в рамките на предходните десет години.“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. За целите на прилагането на параграф 1 датата на влизане се определя като първия ден от престоя на територията на държавите членки, а датата на излизане — като последния ден от престоя на територията на държавите членки. При изчисляването на продължителността на престоя на територията на държавите-членки не се вземат предвид периодите на престой, разрешени съгласно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване.“;

▼B

в) параграф 4 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) на граждани на трети страни, които не отговарят на всички условия, посочени в параграф 1, но притежават разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, се разрешава влизане на териториите на другите държави членки с цел транзитно преминаване, така че да могат да достигнат територията на държавата членка, която е издала разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, освен ако имената им не са включени в националния списък на сигнали на държавата членка, чиято външна граница лицата се стремят да преминат, и ако сигналът е придружен от указание за отказ за влизане или транзитно преминаване;“;

ii) в буква б) първа и втора алинея се заменят със следното:

„б) на граждани на трети страни, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, с изключение на предвиденото в буква б), и които се явят на границата, може да бъде разрешено влизане на териториите на държавите членки, ако на границата им бъде издадена виза в съответствие с членове 35 и 36 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (*).

Държавите членки съставят статистика за издадените на границата визи в съответствие с член 46 от Регламент (ЕО) № 810/2009 и приложение XII към него.

_____

(*) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.“;

6) В член 6, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„1. При изпълнението на своите задължения граничната охрана изцяло зачита човешкото достойнство, по-специално в случаите, свързани с уязвими лица.“;

7) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 втора, трета и четвърта алинея се заменят със следното:

„По правило лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, подлежат на минималната проверка, посочена в първа алинея

Въпреки това при извършване на минимални проверки на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, граничната охрана може да направи справка с национални или европейски бази данни с цел да се увери, че тези лица не представляват действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за вътрешната сигурност, обществения ред, международните отношения на държавите-членки или заплаха за общественото здраве.

Последиците от такива справки не застрашават правото на влизане на лица, които съгласно правото на Съюза се ползват с право на свободно движение на територията на съответната държава членка, както е предвидено в Директива 2004/38/ЕО.“;

▼B

б) в параграф 5 първа алинея се заменя със следното:

„Без да се засяга втора алинея, граждани на трети страни, които подлежат на цялостни проверки на втора линия, получават информация в писмен вид на език, който разбират или за който може основателно да се предположи, че разбират, или по друг ефективен начин, като се посочва целта и процедурата при такава проверка.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Проверки на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, се извършват в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.“;

г) добавя се следният параграф:

„8. Когато се прилага член 4, параграф 2, буква а) или б), държавите членки могат също така да предвидят дерогации от правилата, установени в настоящия член.“.

8) Член 9 параграф 2 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. а) Лицата, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, имат право да използват лентите, обозначени със знака в част А („ЕС, ЕИП, Ш“) от приложение III. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) и част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III.

Гражданите на трети страни, които не са задължени да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и гражданите на трети страни, които притежават валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, могат да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III към настоящия регламент. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III към настоящия регламент.

б) Всички останали лица използват лентите, обозначени със знака в част Б2 ("Всички паспорти") от приложение III.

Обозначенията на знаците, посочени в букви а) и б), могат да се изписват на езика или езиците, които съответната държава членка прецени за подходящи.

Осигуряването на отделни ленти, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III, не е задължително. Държавите членки вземат решение дали да осигурят такива ленти и на кои гранично-пропускателни пунктове да направят това в зависимост от практическите нужди.“;

б) параграф 5 се заличава.

▼B

9) Член 10 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното: „Подпечатване на пътните документи“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на граждани на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО, но които не представят картата за пребиваване, предвидена в посочената директива, се подпечатват при влизане и излизане.

Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на граждани на трети страни, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза, но които не представят картата за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО, се подпечатват при влизане и излизане.“;

в) параграф 3 се изменя, както следва:

i) в първа алинея се добавят следните букви:

„е) пътните документи на екипажите на пътническите и товарните международни влакове;

ж) пътните документи на гражданите на трети страни, които представят карта за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО.“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„По изключение, по молба на гражданин на трета страна той може да бъде освободен от поставяне на печат за влизане или излизане, в случай че поставянето на такъв печат може да причини сериозни затруднения за това лице. В такъв случай влизането или излизането се записват на отделен лист, на който се посочва името на лицето и номерът на паспорта. Този лист се дава на гражданина на трета страна. Компетентните органи на държавите членки могат да водят статистика за такива изключителни случаи и могат да предоставят тези статистически данни на Комисията.“;

10) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В случай че презумпцията по параграф 1 не бъде оборена, гражданинът на трета страна може да бъде върнат в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (*) и с националното право, съобразено с тази директива.

(*) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. Когато няма печат за излизане, съответните разпоредби на параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*.“.

▼B

11) Член 12 се изменя, както следва

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Основната цел на наблюдението на границите е да се предотврати неразрешеното преминаване на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лица, които са преминали границата незаконно. Лице, което незаконно е преминало граница и което няма право на престой на територията на съответната държава членка, се задържа и за него се прилагат процедурите, съобразени с Директива 2008/115/ЕО.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 33 относно допълнителните мерки, уреждащи наблюдението.“.

12) В член 13 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки събират статистически данни за броя на лицата, на които е отказано влизане, основанията за такъв отказ, гражданството на лицата, на които е отказано влизане, и вида граница (сухопътна, въздушна или морска), на която им е отказано влизане, и ежегодно предават тези данни на Комисията (Евростат) в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила (*).

(*) ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23.“.

13) В член 15, параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че граничната охрана се състои от специално и добре обучени професионалисти, при отчитане на общите учебни програми за граничната охрана, установени и разработени от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета. Учебните програми включват специализирано обучение за определяне на ситуации, включващи уязвими лица, например непридружени ненавършили пълнолетие лица и жертви на трафик, и за справянето с такива ситуации. Държавите членки, с подкрепата на Агенцията, насърчават служителите от граничната охрана да изучават езиците, необходими за изпълнение на задачите им.“;

14) В член 18 втора алинея се заменя със следното:

„Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 4 и 5 и членове 7—13.“;

15) В член 19 параграф 1 се изменя, както следва:

а) към първа алинея се добавят следните букви:

„ж) спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранична охрана;

з) офшорни работници.“;

▼B

б) втора алинея се заменя със следното

„Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 4 и 5 и членове 7—13.“;

16) В член 21 буква г) се заменя със следното:

„г) възможността държава членка да предвиди в своето право задължението за граждани на трети страни да съобщават за присъствието си на нейната територия съгласно разпоредбите на член 22 от Шенгенската конвенция.“;

17) Член 32 се заменя със следното:

„Член 32

Изменения на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 33 за изменение на приложения III, IV и VIII.“.

18) Член 33 се заменя със следното:

„Член 33

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 12, параграф 5 и член 32, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 19 юли 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 12, параграф 5 и член 32, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 12, параграф 5 и член 32, влиза в сила ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца, след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“.

▼B

19) В член 34 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) списък с разрешенията за пребиваване, в който се разграничават разрешенията по член 2, точка 15, буква а) и разрешенията по член 2, точка 15, буква б) и който се придружава от образец на разрешенията по член 2, точка 15, буква б). Картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО, се посочват изрично, а за картите за пребиваване, които не съответстват на единния формат, установен в Регламент (ЕО) 1030/2002, се представят образци.“;

б) вмъкват се следните букви:

„да) изключенията от правилата за преминаване на външните граници, посочени в член 4, параграф 2, буква а);

дб) статистиките, посочени в член 10, параграф 3.“;

20) В член 37 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки съобщават на Комисията националните си разпоредби, свързани с член 21, букви в) и г), санкциите по член 4, параграф 3 и двустранните споразумения, разрешени съгласно настоящия регламент. Последващи изменения в тези разпоредби се съобщават в рамките на пет работни дни.“.

▼C2

21) Приложения III — VIII към Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменят в съответствие с приложение I към настоящия регламент.

▼B

Член 2

Изменения на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген

Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген се изменя, както следва:

1) В член 18, параграф 1 думите „три месеца“ се заменят с думите „90 дни“.

2) Член 20 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 думите „три месеца в рамките на шест месеца, считано от датата на първото влизане“ се заменят с „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“;

б) в параграф 2 думите „три месеца“ се заменят с „90 дни“.

3) Член 21 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 думите „три месеца в рамките на шестмесечен период“ се заменят с думите „90 дни в рамките на всеки 180 дневен период“;

б) параграф 3 се заличава.

▼B

4) Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

„Чуждите граждани, които са влезли законно на територията на някоя от договарящите страни, могат да бъдат задължени да съобщават за присъствието си в съответствие с условията, определени от всяка договаряща страна, пред компетентните органи на договарящата страна, на чиято територия влизат. Тези чужди граждани съобщават за присъствието си при влизане или в срок от три работни дни след влизането, по преценка на договарящата страна, на чиято територия влизат.“.

5) Член 136 се заличава.

Член 3

Изменение на Регламент (ЕО) № 1683/95

Член 5 от Регламент (ЕО) № 1683/95 се заменя със следното:

„Член 5

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (*).

_____

(*) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.“.

Член 4

Изменения на Регламент (ЕО) № 539/2001

Регламент (ЕО) № 539/2001 се изменя, както следва:

1) В член 1, параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„Граждани на трети страни, включени в списъка в приложение II, са освободени от изискването по параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180 дневен период.“.

2) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (*).

_____

(*) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.“.

▼B

Член 5

Изменение на Регламент (ЕО) № 767/2008

В член 12, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 767/2008 подточка iv) се заменя със следното:

„iv) вече е пребивавал 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки въз основа на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност;“.

Член 6

Изменения на Регламент (ЕО) № 810/2009

Регламент (ЕО) № 810/2009 се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящият регламент определя условията и реда за издаване на визи за транзитно преминаване или за планиран престой на територията на държави членки с продължителност, която не превишава 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.“;

2) В член 2, точка 2 буква а) се заменя със следното:

„а) транзитно преминаване или планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период;“;

3) В член 25, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) когато по причини, които консулството счита за обосновани, е издадена нова виза за престой през същия 180-дневен период на кандидат, който през този 180-дневен период вече е използвал единна виза или виза с ограничена териториална валидност, позволяваща 90-дневен престой.“;

4) В член 32, параграф 1, буква а) подточка iv) се заменя със следното:

„iv) вече е пребивавал 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки като титуляр на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност.“;

5) Приложения VI, VII и XI към Регламент (ЕО) № 810/2009 се изменят в съответствие с приложение II към настоящия регламент.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 19 юли 2013 г.

Член 1, точка 5), буква а), подточка i), член 1, точка 5), буква б), член 2, точки 1) и 2), член 2, точка 3), буква а) и членове 3, 4, 5 и 6, както и приложение I, точка 3 и приложение II се прилагат от 18 октомври 2013 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложенията към Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменят, както следва:

1) Приложение III се изменя, както следва:

а) част Б се заменя със следното:

„ЧАСТ Б1: „Не се изисква виза“;

„ЧАСТ Б2: „Всички паспорти“.

“.

▼B

б) в част В между знаците „ЕС, ЕИП, Ш“ и знаците „ВСИЧКИ ПАСПОРТИ“ се вмъкват следните знаци:

„

►(1) C1

►(1) C1

“

►(1) C1

▼B

2) В приложение IV, точка 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. При влизане и излизане на граждани на трети страни, за които важи задължението за притежаване на виза, печатът по правило се поставя върху страницата срещу тази, върху която е поставена визата.“.

3) В приложение V, част Б буква Е) от Стандартния формуляр за отказ на влизане на границата се заменя със следното:

„☐ (Е) вече е пребивавал/а 90 дни в рамките на предходния 180-месечен период на територията на държавите членки на Европейския съюз“.

4) Приложение VI се изменя, както следва:

а) точка 1 се изменя, както следва:

i) в точка 1.1. се добавя следната точка:

„1.1.4. Съвместни гранично-пропускателни пунктове

1.1.4.1. Държавите членки могат да сключват или поддържат двустранни споразумения със съседни трети страни за създаването на съвместни гранично-пропускателни пунктове, на които граничната охрана на държавата членка и граничната охрана на третата страна извършват една след друга проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право на територията на другата страна по споразумението. Съвместните гранично-пропускателни пунктове могат да бъдат разположени на територията на държава членка или на територията на трета страна.

1.1.4.2. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава-членка: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава членка, се предвижда разрешение граничната охрана на третата страна да изпълнява задачите си в държавата членка при съблюдаване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който търси международна закрила на територията на държава членка, получава достъп до приложимите процедура в тази държава членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището.

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничната охрана на третата страна узнае факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на дадено лице или за изземването на имущество, тя съобщава тези факти на органите на държавата членка, които, независимо от гражданството на засегнатото лице, осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

в) Лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза и влизат на територията на Съюза: граничната охрана на третата страна не възпрепятства лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, да влязат на територията на Съюза. Ако има причини, обосноваващи отказ за излизане от съответната трета страна, граничната охрана на третата страна уведомява органите на държавата членка за тези причини и органите на държавата членка осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

▼B

1.1.4.3. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна, се предвижда разрешение граничната охрана на държавата членка да изпълнява задачите си в третата страна. За целите на настоящия регламент всяка проверка, извършена от граничната охрана на държавата членка на съвместен гранично-пропускателен пункт, разположен на територията на трета страна, се приема за извършена на територията на съответната държава членка. Граничната охрана на държавата членка изпълнява задачите си в съответствие с Регламент (ЕО)№ 562/2006 и при спазване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който е преминал през контрол на излизане от граничната охрана на трета страна и впоследствие поиска международна закрила от граничната охрана на държавата членка, която се намира в третата страна, получава достъп до приложимите процедури на държавата членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на засегнатото лице на територията на държавата членка.

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничната охрана на държавата членка узнае факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на лице или изземването на имущество, тя предприема действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на съответното лице или предмет на територията на държавата членка.

в) Достъп до информационни системи: граничната охрана на държавата членка може да използва информационни системи за обработване на лични данни в съответствие с член 7. На държавите членки се разрешава да предприемат техническите и организационните мерки за сигурност, които се изискват от правото на Съюза за защита на личните данни срещу случайно или незаконно унищожаване или случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, включително достъп на органите на трета страна.

1.1.4.4. Преди сключването или изменението на двустранно споразумение за съвместни контролно-пропускателни пунктове със съседна трета страна съответната държава членка провежда с Комисията консултации относно съвместимостта на споразумението с правото на Съюза. Вече съществуващите двустранни споразумения се съобщават на Комисията до 20 януари 2014 г.

Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с правото на Съюза, тя уведомява съответната държава членка. Държавата членка предприема всички подходящи стъпки за изменение на споразумението в разумен срок, така че установените несъответствия да бъдат отстранени.“;

ii) в точка 1.2. точки 1.2.1. и 1.2.2. се заменят със следното:

„1.2.1. Извършват се проверки както на пътници, така и на екипажа на влакове, преминаващи външни граници, включително на товарни влакове или на празни влакове. Държавите членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения относно начина на извършване на тези проверки, като съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4. Тези проверки се извършват по един от следните начини:

▼B

— на първата гара на пристигане или последната гара на заминаване на територията на държава членка,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между последната гара на заминаване в трета страна и първата гара на пристигане на територията на държава членка или обратното,

— на последната гара на заминаване или на първата гара на пристигане на територията на трета страна.

1.2.2. В допълнение, с цел улесняване на железопътния трафик на високоскоростни пътнически влакове, държавите членки по маршрута на тези влакове от трети страни могат също така да решат, по взаимно съгласие със съответните трети страни и при съблюдаване на принципите, установени в точка 1.1.4., да извършват проверки на лица във влакове от трети страни по един от следните начини:

— на гарите в трета страна, където лицата се качват във влака,

— на гарите, където лицата слизат на територията на държавите членки,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между гарите на територията на трета страна и гарите на територията на държавите членки, при условие че лицата остават във влака.“;

б) точка 3.1. се заменя със следното:

„3.1. *Общи процедури за проверки на морския трафик*

3.1.1. Проверки на кораби се извършват на пристанищата на пристигане или заминаване или в зона, определена за тази цел, разположена в непосредствена близост до плавателния съд, или на борда на корабите в териториални води по смисъла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право. Държавите членки могат да сключват споразумения, съгласно които проверки могат да се извършват и по време на преминаването или при пристигането или заминаването на кораба на територията на трета страна, като се съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4.

3.1.2. Капитанът на кораба, корабният агент или друго лице, надлежно упълномощено от капитана или утвърдено по удовлетворителен за съответния публичен орган начин (и в двата случая наричано по-долу „капитанът на кораба“), съставя списък на екипажа и всички пътници, съдържащ информацията, необходима съгласно формуляр 5 (за списъка на екипажа) и формуляр 6 (за списъка на пътниците) към Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване, както и — ако е приложимо — номерата на визите или разрешенията за пребиваване:

— най-късно 24 часа преди пристигане в пристанището или

— най-късно към момента на напускане на предходното пристанище, ако продължителността на пътуването е по-малка от 24 часа, или

— ако пристанището, където ще има престой, не е известно или ако се е променило по време на пътуването — в момента, в който тази информация е налице.

Капитанът на кораба предава списъка(ците) на граничната охрана или — ако това е предвидено от националното право — на други компетентни органи, които незабавно препращат списъка(ците) на граничната охрана.

▼B

3.1.3 Граничната охрана или посочените в точка 3.1.2. органи изпращат на капитана на кораба потвърждение за получаване (подписано копие на списъка(ците) или потвърждение за получаване в електронен вид), което той представя при поискване, когато корабът е в пристанище.

3.1.4. Капитанът на кораба докладва незабавно на компетентния орган за всякакви промени в състава на екипажа или броя на пътниците.

Капитанът на кораба също така уведомява компетентните органи незабавно и в срока, определен в точка 3.1.2., за присъствието на пътници без билет на борда. Въпреки това за пътниците без билет отговорен остава капитанът на кораба.

Чрез дерогация от членове 4 и 7 на лицата, които се намират на борда на кораба, не се извършват системни гранични проверки. Въпреки това и само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, граничната охрана извършва претърсване на кораба и проверки на лицата, намиращи се на него.

3.1.5 Капитанът на кораба уведомява компетентния орган за отпътуването на кораба своевременно и в съответствие с действащите правила на съответното пристанище.“;

в) точка 3.2. се изменя, както следва:

i) точка 3.2.1. се заменя със следното:

„3.2.1. Капитанът на кораб за пътешествия предава на компетентния орган маршрута и програмата на пътешествието, веднага щом те бъдат определени и в рамките на срока, определен в точка 3.1.2.“;

ii) в точка 3.2.2. втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.“;

iii) в точка 3.2.3., букви а) и б) препратката към „точка 3.2.4.“ се заменя с препратка към „точка 3.1.2.“;

iv) в точка 3.2.3., буква д) втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.“;

v) точка 3.2.4. се заличава;

vi) в точка 3.2.9. втора алинея се заличава;

vii) в точка 3.2.10. се добавя следната буква:

„и) точка 3.1.2. (задължение за предаване на списък на пътниците и списък на екипажа) не се прилага. Ако в съответствие с Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите-членки от Общността (*) трябва да бъде изготвен списък на лицата на кораба, до 30 минути след заминаването от пристанище на трета страна капитанът на кораба изпраща копие от този списък на компетентния орган на пристанището на пристигане на територията на държавите членки.

(*) ОВ L 188, 2.7.1998 г., стр. 35.“;

▼B

viii) добавя се следната точка:

„3.2.11. Когато на борда на ферибот, пристигащ от трета страна с повече от едно междинно спиране на територията на държавите членки се качват пътници само за останалата отсечка в рамките на тази територия, тези пътници подлежат на проверка при излизане на пристанището на заминаване и на проверка при влизане на пристанището на пристигане.

Проверките на лицата, които по време на междинните спирания вече са били на ферибота и не са се качили на него на територията на държавите членки, се извършват на пристанището на пристигане. Когато страната на местоназначение е трета страна се прилага обратната процедура.“;

ix) добавя се следната точка със заглавие:

„Товарни превози между държави членки

3.2.12. Чрез дерогация от член 7 не се извършват гранични проверки на товарен превоз между две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, при който няма спирания на пристанища извън територията на държавите членки и който се състои в превоз на товари.

Въпреки това и само когато са обосновани от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, се извършват проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби.“.

5) Приложение VII се изменя, както следва:

а) в точка 3 точки 3.1. и 3.2. се заменят със следното:

„Чрез дерогация от членове 4 и 7, държавите членки могат да разрешават на моряци, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с Конвенция № 108 (1958 г.) или Конвенция № 185 (2003 г.) на Международната организация по труда (МОТ) за документите за самоличност на моряците, Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване и съответното национално право, да влизат на територията на държавите членки, като слизат на брега за престой в зоната на пристанището, където са акостирали корабите им, или в съседни общини, или да излизат от територията на държавите членки, като се връщат на корабите си, без да се представят на гранично-пропускателен пункт, при условие че имената им са включени в списъка на екипажа за кораба, на който са членове, и който е предварително предаден за проверка на компетентните органи.

Въпреки това, предвид оценката на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, преди да слязат на брега, моряците подлежат на проверка от граничната охрана в съответствие с член 7.“;

б) в точка 6 се добавят следните точки:

„6.4. Държавите членки определят национални точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица и уведомяват Комисията за тях. Комисията предоставя на държавите членки списък на тези национални точки за контакт.

6.5. В случай на съмнение, свързано с някое от обстоятелствата, посочени в точки 6.1. — 6.3., граничната охрана използва списъка на националните точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица.“;

▼B

в) добавят се следните точки:

„7. **Спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранична охрана**

Правилата за влизане и излизане на членовете на спасителни служби, полицията, пожарните екипи, които действат в извънредни ситуации, както и на граничните служители, преминаващи границата при изпълнение на професионалните си задачи, се определят от националното право. Държавите членки могат да сключват двустранни споразумения с трети страни относно влизането и излизането на такива категории лица. В тези правила и двустранни споразумения могат да се предвидят дерогации от членове 4, 5 и 7.

8. **Офшорни работници**

Чрез дерогация от членове 4 и 7, не подлежат на системни проверки офшорните работници по смисъла на член 2, точка 18а, които редовно се връщат на територията на държавите членки по море или въздух, без да са били на територията на трета страна.

Въпреки това при определяне на честотата на извършваните проверки се взема предвид оценката на рисковете от нелегална имиграция, по-специално когато бреговата зона на трета страна се намира в непосредствена близост до разположен в морето обект.“.

6) В приложение VIII стандартният формуляр се изменя, както следва

а) думите „печат за влизане“ се заменят с думите „печат за влизане или излизане“;

б) думите „влязъл/ла на“ се заменя с думите „влязъл/ла или напуснал/а“.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложенията към Регламент (ЕО)№810/2009 се изменят, както следва:

1) В приложение VI, в Стандартния формуляр за уведомление или обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза точка 4 се заменя със следното:

„4. ☐ вече сте пребивавали 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки като титуляр на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност“.

2) В приложение VII, точка 4 четвърта алинея се заменя със следното:

„Когато дадена виза е валидна за повече от шест месеца, продължителността на престоите е 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“.

3) В приложение XI, член 5, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Издадената виза е единна, многократна входна виза, разрешаваща общ срок на престой не по-дълъг от 90 дни за периода на олимпийските и/или параолимпийските игри.“.